

ΔΙΣ ΕΞΑΠΑΤΩΝ

αὕτη δ' ἱκανῶς, καλῶς ποοῦσά γ', εὐρέθη
οἷα<ν> ποτ' ὤιμην οὔσα, τὸν δ' ἀβέλτερον
Μόσχον ἐ.ε.·· καὶ τὰ μὲν ἔγωγ' ὀργίζομαι,
τὰ δ' οὐκ ἐκείνον τοῦ γεγονότος αἴτιον
ἀδικήματος νενόμικα, τὴν δ' ἰταμωτάτην
πασῶν ἐκείνην. 100

ΜΟΣΧΟΣ εἶτ' ἀκούσας ἐνθάδε
εἶναί με, ποῦ γῆς ἐστι; χαῖρε, Cώστρατε.

Cω. καὶ σύ.

<Μο.> τί κατηφῆς καὶ σκυθρωπός, εἶπέ μοι;
καὶ βλέμμα τοῦθ' ὑπόδακρυ· μὴ νεώτερον
κακὸν κατείληφάς τι τῶν [γ'] ἐνταῦθα; 105

(Cω.) ναί.

(Μο.) εἶτ' οὐ [λέ]γεις;

(Cω.) ἔνδον γὰρ ἀμέλει, Μόσχε.

(Μο.) πῶς;

(Cω.)]φιλοῦντα τὸν πρὸ τοῦ χρόνον

]α· τοῦτο πρῶτον ὦν ἐμέ

]ἠδίκηκας.

(Μο.) ἠδίκηκα δὲ 110

ἐγώ σε; μὴ γένοιτο τοῦτο, Cώστρατε.

(Cω.) οὐκ ἠξίουν γοῦν οὐδ' ἐγώ.

(Μο.) λέγεις δὲ τί;

FRAGMENTA ALIVNDE NOTA

1

P. IFAO 337 in *ZPE* vi (1970), 5. Δις Ἐξαπατῶν ο[ὗ ἀρχή·]
πρὸς τῶν θεῶν, μειράκιον,